Kristaps un Kristīne Liepiņi (Kalnu Grupa), 2016, www.vx.lv

Maršruta atskaite

1. Ala-Arča (Ала-Арча) kalni, virsotne **Baičečekej (**Пик Байчечекей) **4515m**, Ziemeļtjanšans (Северный Тянь-Шань), Kirgizstāna

2. Tehniskā A klase

3. Maršruta nosaukums - **Baičečekei rietumu kontroforss, A.Švāba (**А.Шваб, 1980**)** maršruts

4. Maršruta atkārtojums kāpjot "**brīvā stilā**" un drošināšanai izmantojot tikai ieliktņus un frendus, neizmantojot klinšu āķus.

5. Maršruta grūtību kategorija **Rus 5A** (kāpšanas grūtība līdz **Fr. 6b+**)

6. Maršruts veikšanas laiks un ilgums – **viena diena, 21.07.2016.** (izeja no nometnes 4:00 AM, piegājiens 1 h, piegājienā veicot vairāk kā 300 augstuma metrus, kāpiena uzsākšana no kontroforsa pamatnes 5:00 AM, virsotnes sasniegšana 14:00 PM, atgriešanās nometnē16:30 PM)

7. Uzkāpšanas stils – komandā, "brīvā stilā", bez maršruta pirmapstrādes un margu ierīkošanas, mākslīgie atbalsta punkti (MAP) maršrutā nav izmantoti. Lai arī vietām drošināšanas organizēšana maršrutā apgrūtināta, tomēr tā vērtējama kā potenciāli laba.

8. Komandas dalībnieki - **Kristaps Liepiņš**, **Kristīne Liepiņa** un **Kristaps Miders**

9. Maršruta raksturojums:

- augstuma starpība (ar piegājienu) **ap 1000m**
- maršruta garums (uz kontroforsa) **vismaz 550m**
- vidējais slīpums kāpšanas posmos ap **80°**, ir posmi, kuros stāvums sasniedz 90°, ir dažas nelielas pārkares, stacijas lielākoties uz plauktiem
- reljefs – granīta klintis
- maršruta stāvoklis – vietām **augšējā daļā apledojušas klintis**, sniegs
- maršruts grūtākajās vietās aprīkots ar veciem klinšu āķiem, tomēr tiem uzticēties netiek rekomendēts! Vienā no augšējām "atslēgas vietām" (iekšējais stūris virs "bezdibeņa") āķis nolauzts!
- maršrutā drošināšanas organizēšanai izmantots: 12 ieliktņu komplekts un 8 "frendu" komplekts, 12 atsaites, divas 60m dubultās (8,6mm) virves u.c.
- laika apstākļi nepastāvīgi, - brāzmains vējš, dienas vidū nedaudz sniegs, lietus, gaisa temperatūra ap +5 līdz +7°C
- noeja no maršruta vienkārša, - izejot no sienas pa labi, pa stāviem klinšu nobiru kuluāriem dienvidu / dienvidrietumu virzienā

10. Maršruta **shēma un fotogrāfijas** pievienotas (sk. zemāk.).

Maršruta posmus raksturojoša shēma:

	Posma garums	Vid. slīpums	Grūt. kategorija
1.	20m	80	Fr. 4
2.	50m	90	Fr. 6a+
3.	50m	80	Fr. 5+
4.	50m	85	Fr. 6a
5.	70m	90	Fr. 6b+ (vai A2!) ja nekāpj "brīvā stilā"
6.	50m	85	Fr. 6a+ (vai A1!) ja nekāpj "brīvā stilā"
7.	50m	80	Fr. 5
8.	50m	85	Fr. 5
9.	50m	80	Fr. 5
10.	50m	85	Fr. 5
11.	50m	90	Fr. 6a+
12.	ap100m	60	Fr. 4

Labu šī maršruta shēmu ar UIAA pieņemtiem apzīmējumiem mums nav izdevies atrast. Viena slikta skatāma šeit: http://www.fasl.ru/files/Korotkin_Baichechekey_2013_48d337b016.pdf

Mēs lietojām aprakstu: http://www.mountain.ru/article/article_display1.php?article_id=4145

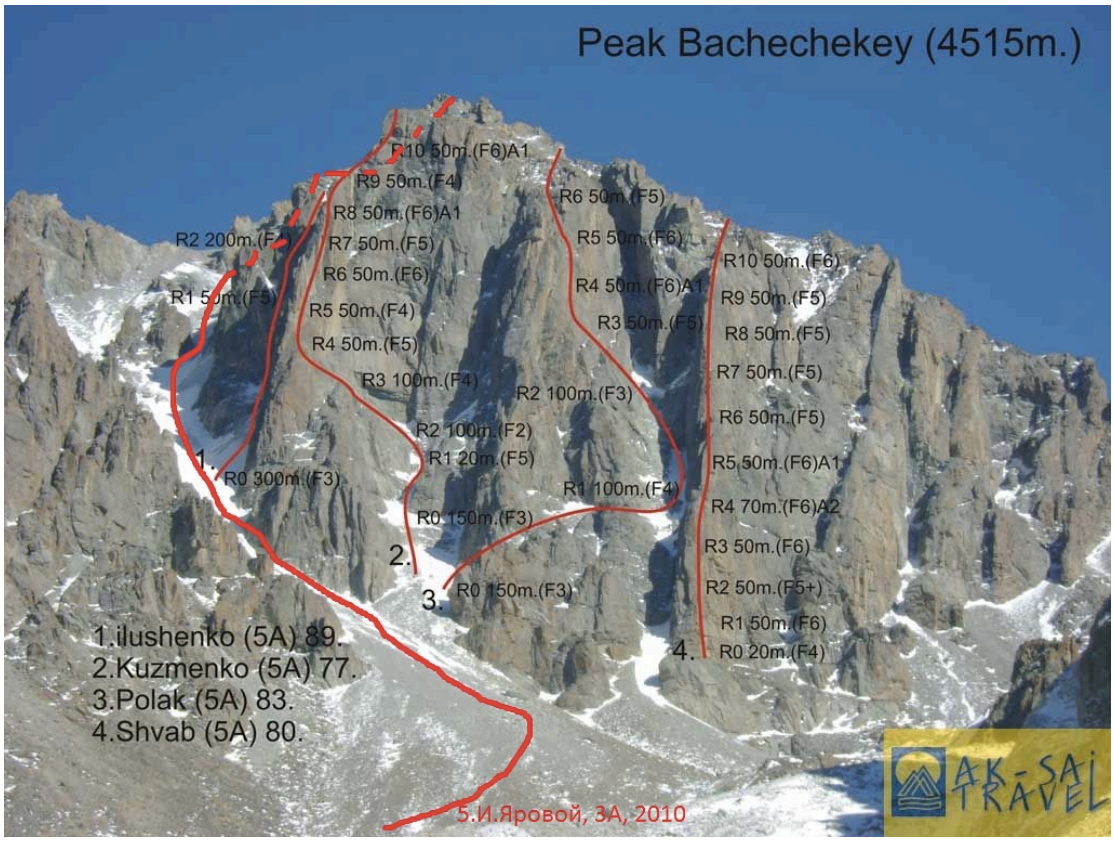

Maršruta fotogrāfijas (foto: Kristaps Liepiņš)

Virsotnes Baičečekej (Пик Байчечекей) 4515m Rietumu siena, uz tās ir vairāki (vismaz 4) dažādi Rus 5A grūtību kategorijas maršruti. Švāba maršruts ir viens no populārākajiem, jo tas ir ļoti stāvs granīta kontroforss ar vairākiem t.s. “gurķiem” (kolonveidīgām sienām).

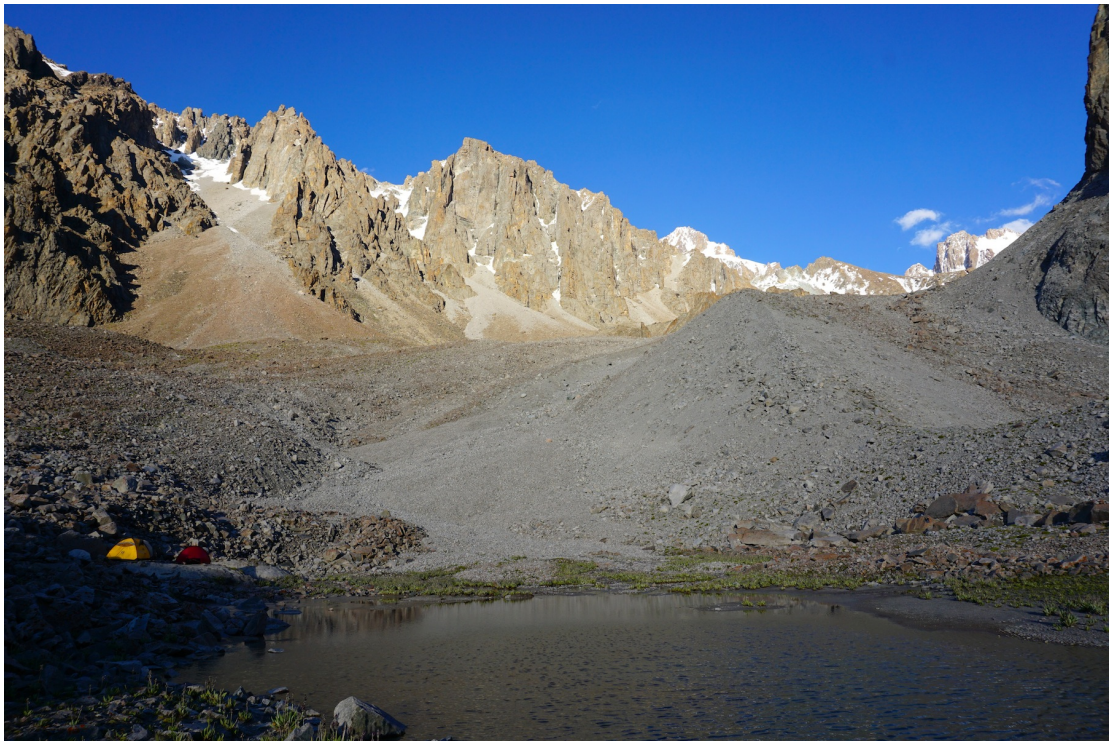

Piegājiens līdz sienas pamatnei no telts vietām mazā ezera krastā, kas atrodas pusstundas gājienā uz augšu no Raceka kalnu mājas, ir tikai viena stunda (vairāk kā 300 augstuma metri).

Maršrutā. Rietumu kontroforss no abām pusēm norobežots ar izteiktiem klinšu kuluāriem, kontroforsa “gurķu” sienas ir stāvas un dažviet ļoti monolītas, kas apgrūtina drošināšanas organizēšanu.

Kāpšana vietām ir izaicinoši tehniska – grūtākais posms Fr 6b+! Protams, ir iespēja pāriet uz mākslīgajiem atbalsta punktiem (MAP), bet mūsu uzstādījums, neskatoties uz ne pārāk labajiem laika apstākļiem, bija iziet šo maršrutu “tīri”, “brīvā stilā”.

Gandrīz visas drošināšanas stacijas šajā maršrutā ir salīdzinoši ērtas, uz lielākiem vai mazākiem klinšu plauktiem vai uz “gurķu” izvirzījumu galiem.

Maršrutam raksturīga brīnišķīga “ekspozīcija”, kuru vietām izceļ milzu granīta plāksnes un ielejas plašums zem Baičečekej rietumu sienas.

Neapšaubāmi, labos laika apstākļos kāpt šo maršrutu būtu krietni vienāršāk un vieglāk, diemžēl 2016. gada vasaras pirmā puse Ziemeļtjanšanā bija ar neraksturīgi nepastāvīgiem laikapstākļiem – daudz nokrišņu, brāzmaini vēji, zemas gaisa temperatūras.

Komanda (no labās – Kristaps Liepiņš, Kristaps Miders un Kristīne Liepiņa) pēc maršruta sienas daļas beigšanas. Karsti nav… Īpaša problēma kāpjot bija salstošie roku un kāju (ciešās klinšukurpēs!) pirksti.

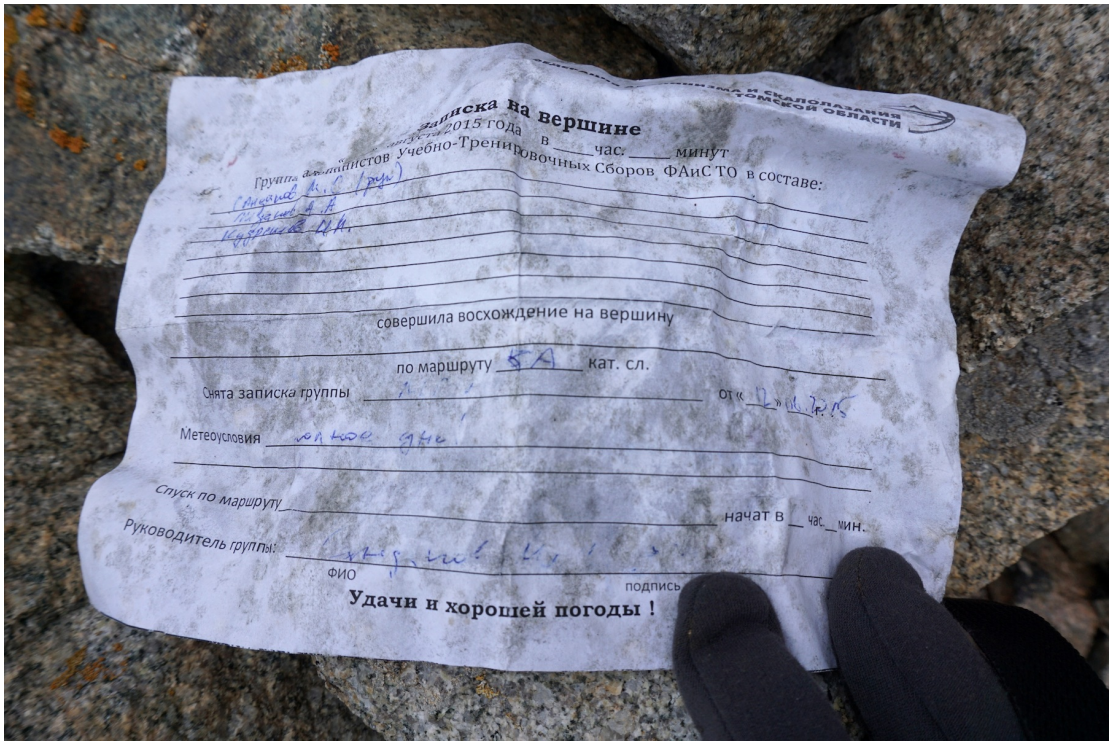

Maršruta beigu tūrā atrastā zīmīte (tā kā mēs virsotņu zīmītes neatstājam, tad tikai uzņēmām fotogrāfiju, un šo pašu zīmīti turpat arī atstājām).

Lai nokļūtu līdz noejas ceļam jākāpj vēl aptuveni 100 augstuma metri uz augšu – uzmanīgi! – klintis šeit ir ļoti brūkošas!

Noeja dienvidu (un pēc tam dienvidrietumu) virzienā ir pa stāviem, brūkošiem akmeņu laukiem un kuluāriem. Ieteicams ķiveres atstāt galvā!

Kāpiena dalībnieki un virsotnes Baičečekej (Пик Байчечекей) 4515m Rietumu siena fonā.

Kristaps un Kristīne Liepiņi (Kalnu Grupa), 2016, www.vx.lv